

św. Genezjusz V w. grzeszny aktor, ale potem święty męczennik

Bytom, Kościół pw. NSPJ (zdj. tsw)

Genezjusz, aktor (Mimus, mimik), męczennik rzymski.

Martyrologium Hieronimiańskie oraz kalendarz z Kartaginy wspominają go pod dniem 25 sierpnia jako postać odrębną, nie mającą nic wspólnego z Genezjuszem Arelatańskim.

Miał być aktorem. Przypadło mu kiedyś odgrywać parodię ośmieszającą chrześcijan. Gdy w obecności Dioklecjana miał wyśmiewać chrześcijański chrzest, nieoczekiwanie doznał łaski nawrócenia. Śmiało zadeklarował swą wiarę, a poddany torturom, dzielnie w niej trwał. Zginął, ścięty mieczem.

Jego wczesny kult w Rzymie dobrze jest zaświadczone, mimo to historycy od dawna pytali, czy nie chodzi tu o kult męczennika z Arles, wcześniej przeniesiony na teren Wiecznego Miasta. Pytanie tym bardziej wydaje się uzasadnione, że w najstarszych rękopisach Martyrologium Hieronimiańskiego pod dniem 25 sierpnia wspomniany był tylko Genezjusz z Arles. Godne uwagi jest to, że Passio Genezjusza z Rzymu jest utworem późnym, powstałym nie wcześniej jak w VII stuleciu. H. Delehaye włączył ją do gatunku opowieści imaginatywnych. Zachodzi ponadto podobieństwo do wschodniego opowiadania o mimiku Gelazynosie czy Gelaziosie. Przeczą temu inni, ale ich argumenty nie są zbyt przekonujące.

W każdym razie postać męczennika-mimika fascynowała wielu. W średniowieczu jakiś trubadur napisał L'Ystoire de la Vie de S. Genis. Potem zajmowali się nim Lope de Vega, Rotrou, Ghéon, także autorzy utworów przeznaczonych dla scen szkolnych.

Uznano go zresztą za patrona aktorów.